

„Свобода“ осигориълъ. Перуценските съзаклятници Понъ Тилевъ закълнаха. Въ Пазарджикъ Кънчевъ се запознала съ даскаль Боне Петровъ. Съ негова помощъ основала таен комитетъ, Боне Петровъ билъ избранъ за председател на комитета. Отъ Пазарджикъ Кънчевъ прѣзъ Калоферъ — Казанлъкъ отпътувалъ за Габрово. Зографина съ него се раздѣлила на Шипченските ханове. Кънчевъ се прѣхвърлилъ на съверъ отъ Балкана (1869 г. августъ), за да даде клѣтва на „приятелите народни“ въ Габрово, Севлиево, Ловечъ, Плѣвенъ, Търново, Русе, и пр.

Отъ с. Царацово Левски, бидейки придруженъ отъ Общия и бай Ивана Арабаджията, отпътувалъ за Карловско (Гюопсата). Карловските, Сопотѣските и Клисурските „народни приятели“ дали клѣтва, разгледали уставо-проекта, пари помежду си събрали, на вѣст. „Свобода“ абонати станали, съ „паролата и лозинката“ се запознали, и за председателъ на комитета Стрѣма Ивана Грозевъ избрали; но Грозевъ не приель!...

Отъ Стрѣмско, Дяконъ Левски отишълъ въ Панагюрско. „Приятелите“ въ Панагюрище, Пойбрене, Мечка и Стрѣлча приели клѣтвата и се запознали съ уставо-проекта и лозинката. Бай Иванъ Арабаджията отъ Панагюрище се върналъ въ с. Царацово. Прѣзъ Пирдоиъ, Левски и Общия се запихтили за града София. На Ганъ-Кесенските ханове съ Стоянъ Бргичевъ, орханийски чорбаджия, апостолитъ се срѣщали, на една маса обѣдавали. Брѣнчевъ запиталъ пѣтниците:

- Откъдъ, на кждѣ и по каква търговия?
- Огъ Тузлушки за Софийско, шопи да купуваме
- отговорилъ Левски.

Бѣлѣжка. Дяконъ Левски еще отъ дѣтинство особено почитание и уважение е хранилъ къмъ личността на Ив. Грозевъ. Често идти се е обрѣщаълъ той къмъ него за съвѣти по урѣжданието на тайните комитети, а почти никога за материални помощи!....